

Június elsejétől 21 település tisztaságáért felelnek

Minőségi szolgáltatást ígér a Sylevy

Fotó: Nagy Tibor (archív)

Miután március 27-én a mezőcsávási Sylevy Salubriserv Kft.– Brai Cata Kft. társulás a versenytárgyalás nyerteseként aláírta a szerződést a Maros Ecolect közösségi fejlesztési társulással a Kerelőszentpál központú szelektív hulladékgazdálkodási övezet szolgáltatójaként, az eredményes együttműködés érdekében tájékoztatták az övezetbe tartozó 21 önkormányzat vezetőjét az elkövetkezendő felkészülési időszak tudnivalóiról és feladatairól.

Mezey Sarolta

A megbeszélésen a mezőcsávási Sylevy Salubriservet a két társtulajdonos: Ilyés Dénes vezérigazgató és Ilyés Tóth Botond ügyvezető igazgató, valamint Nyomáti Ilyés Blanka gazdasági igazgató képviselte. A Brai Cata Kft. részéről Bogdan Constantinescu vezérigazgató vett részt a megbeszélésen.

Lapunknak Ilyés Dénes és Bogdan Constantinescu vezérigazgatók nyilatkoztak.

Felkészülésre két hónap áll rendelkezésre

A Maros megyei lakosság nagyon régóta várja a szelektív hulladékgazdálkodási terv életbe ültetését, ugyanis a környezetet tisztelők

(Folytatás a 2. oldalon)

Előfizetőink figyelmébe!

A húsvéti ünnepek miatt áprilisban **KEVESEBB A MUNKANAP, ne feledjék IDŐBEN megújítani az előfizetést!**
Telefon: **0742-828-647.**

Átvágva tűzön és havon

Farkas Árpád: Sohasem tartottam a költészetet olyan csinos és hűsleges széplánynak, akinek mindig a kedvében kell járni, s minden szeszélyét ki kell szolgálni. Eszköznek tartottam arra, hogy egy bizonyos korszakban a közérzetemről tanúbizonyságot tegyek. Csupán ennyit akartam, s nem megváltani a világot.

3.

Ariadne XXIII.

Huszonharmadszor is tavaszi hangulatot áraszt, fiatalos pezsgést, zsongást sugall az Ariadne zászlaja alá tömörült textilművészek kiállításának marosvásárhelyi Kultúrpalotában.

5.

Demény Péter a győztes

Kihirdették a Magyar Nemzeti Levéltár (MNL) költészet napja alkalmából meghirdetett irodalmi pályázatának győzteseit – közölte az intézmény csütörtökön az MTI-vel.

6.

OPTICA OPTOFARM
A látás szakértője

Szolgáltatásaink:

- > kontaktlencse-felírás és rendelés
- > ingyenes szemüvegfelírás komputeres szemvizsgálattal
- > mindenik szakvizitünk orvosi szakrendelővel van felszerelve, ahol teljes szemvizsgálatot végzünk, a pácienseinket küldőpapír nélkül fogadjuk
- > a gyerekvizsgálatokat speciális fotorefraktométerrel végezzük (kellemetlen pupilatágítás nélkül, távolsági fotózással)
- > kötelező éves szemvizsgálatok cégek részére
- > korszerű számítógép-vezérelésű japán NIDEK gépekkel bármilyen kerettípusba bedolgozunk (plasztik- és üveglencsét egyaránt (gyors, olcsó és precíz munkával))
- > szemüvegjavításokat végzünk (keretek forrasztása)
- > új amerikai készülék látásjavításra, kancsalságra
- > terápiák betegség és sérülés utáni rehabilitációra, memória-, reflexek, mozgás- és tanulászavarok javítására

Marosvásárhely:

- ▲ Posta utca 3. sz. Tel: 0265/212-304, 0365/410-555
- ▲ 1918. Dec. 1. sugárút 49. sz. Tel: 0265/263-351, 0365/410-557
- ▲ Rózsák tere 53. sz. Tel: 0265/250-120, 0365/410-559
- ▲ Dózsa György utca 64-68. sz. (a Kaufland udvara). Tel: 0265/265-205
- ▲ Köztársaság tér 5. sz. Tel: 0365/430-939

Szászrégen:

- ▲ Iskola utca 11. sz. Tel: 0265/512-042, 0365/410-558

Szováta:

- ▲ Fő út 196. sz. Tel: 0265/577-282
- ▲ A Danubius Hotelben. Tel. 0742-100-323

SAMIRA üzlet
Marosvásárhely, Bartók Béla utca 1-3. szám

Târg de Covoare
carpeta

Tavaszi szőnyegvásár
április 10-14. között!

Szerda
Csütörtök
Péntek
Szombat
Vasárnap

Naponta 8-20 óra között
kedvezményes áron vásárolható!
Ajándék van minden vásárlóral!
Telefon: 0265/269-295; 0740-187-603.

KEZDET BEN VALA

A cartoon illustration of a man with a large nose and glasses, wearing a white sweater, sitting on the ground and reading a book titled "SZERELÉSI KÉZIKÖNYV" (Repair Manual). He is surrounded by various tools: a hammer, pliers, a screwdriver, and a wrench. A globe is also visible in the background.

ÁPRILIS

13., szombat

A Nap kel
6 óra 39 perckor,
lenyugszik
20 óra 6 perckor.
Az év 103. napja,
hátravan 262 nap.

IDŐJÁRÁS

Változékony idő

Hőmérséklet:
max. 14 °C
min. 6 °C

Isten éltesse!

Ma **IDA**,
holnap **TIBOR** napja.
TIBOR: a Tiborc rövidülése,
amely pedig a Tiburtiusból
származik. Jelentése: a Róma
melletti Tibur városából való
férfi.

VALUTAÁRFOLYAM
BNR – 2019. április 12.

1 EUR	4,7587
1 USD	4,2071
100 HUF	1,4766
1 g ARANY	175,2727

Baricz Lajos

Mikor bevonul

*Tele van szívem nyíló friss virággal,
melynek ékeit az Úr elé szórom,
öt magasztalja millió madárdal -
méltó, hogy neki dicsőítés szóljon.*

*Az ébredező táj új ruhát öltött
s köszönti a Mestert, mikor bevonul,
én is lelkebben tiszta köntöst öltök,
s akkor nem számít, süt-e vagy beborul.*

*Ahol elvonul, ott kegyelem árad,
aki fogadja, az soha sem fárad,
hisz annak a lelke örök fiatal,*

és vele az útja dicső diadal.

*Fogadom a Mestert, tárva van a szívem,
be is tér ő hozzám, remélem, hiszem.*

2019. március 26.

Minőségi szolgáltatást ígér a Sylevy

(Folytatás az 1. oldalról)

megelégtették már a sok szemetet, a hanyagságot, s a felzárkózást várják a nyugat-európai országok standardjainak szintjére.

– A versenytárgyalásra a Sylevy Salubriserv és a Brai Cata társulás jelentkezett, pályázatunk nyerte el a szelektív hulladékgyűjtési szolgáltatást a Kerelőszentpál központú hulladékgazdálkodási övezetre. A társulás huszonegy közigazgatási egység területén végzi majd szelektíven a hulladékgyűjtést. Az önkormányzatok vezetőit technikai megbeszélésre hívtuk össze, szinte valamennyi polgármester eleget tett a meghívásunknak, hiszen saját érdekük, hogy a település hulladékgazdálkodása megfelelő módon történjen. Az övezetbe három város tartozik: Nyárádó, Radnót és Marosludas – mondta Ilyés Dénes.

A Sylevy Salubriserv rövidesen megkezdheti a felkészülést a szelektív hulladékgyűjtésre, erre két hónap áll rendelkezésükre. A munkaülés is ennek szerves része volt.

Kapuról kapura gyűjteni hatékonyabb

– A szelektív hulladékgyűjtést június elsején kezdik el a szentpáli övezetben. A polgármestereknek elmondtuk, hogy a lakosságot előzetesen tájékoztatni kell a szelektív hulladékgyűjtési pontokról. A lakosoknak ide kellene vinni a szelektíven gyűjtött szemetet. Javasoltam, és a polgármesterek is egyetértettek ebben, hogy jobb lenne, ha a Sylevy Salubriserv kapuról kapura szelektíven gyűjtené a szemetet, ami aztán utólag válogatáson esik át. Ugyanúgy járnánk el, mint a háztartási szeméttel. Ehhez azonban a szerződés kiegészítésére van szükség. Meggyőződésem az, hogy az idős emberek nem fogják kilométereket szállítani a hulladékot a tárolókonténerekig, ezért ésszerűbb a kapuról kapura való gyűjtés. Megjegyzem, a Sylevy cég évek óta szelektíven gyűjti a hulladékot Mezőcsáváson,

Fotó: Nagy Tibor

Mezőpanitban, Marosszentkirályon, Gernyeszegen és még nagyon sok községben. Egyik héten a háztartási szemetet, másik héten a szelektíven gyűjtött szemetet szállítottuk el. Külföldön nagyon jól működik a szelektív hulladékgyűjtés, ez már a hatvanas-hetvenes évektől általános gyakorlat. A lakosságot arra kérjük, ne vegytsék össze a házi szemetet szelektíven gyűjthető szeméttel. A pillepalackot, konzervdobozot, papírt egyszerre visszük el (az üveget nem), s ezeket különválasztjuk a válogatóállomásokon. Ha így kezdjük, sikerrel járunk. A fálvakban felállítjuk az 1-1,5 köbméteres konténereket, amelyeket az ADI Ecolect már kiosztott az önkormányzatoknak, s ezekből ki is helyeztek a közterületekre – fogalmazott Ilyés Dénes.

Fájdalmas: nem kíméljük a környezetet!

A felkészülés elkezdődik, iskolákban, közintézményekben, a lakosság körében hívják fel a figyelmet a környezetkímélő hulladékgyűjtés fontosságára. A fiatalok körében nagyon nagy népszerűségnek örvend a szolgáltatás.

– Nagyon fájdalmas látni, hogyan dobálják szét egyesek a pillepalackokat, a sörösdozozokat, kartonokat, építőtelevízió hulladékot, hogyan csúfítják el a környezetünket. Nagyon nehéz a mentalitásváltás, de valahol el kell kezdeni, mert ez a jövő záloga. Az ADI és a megyei tanács sokat tett azért, hogy elinduljon ez a program – mondta a vezérigazgató, és hozzátette: a program jó kimenetelére érdekében a közelmúltban 14 szemetesautót vásároltak, s minden feltétel adott, hogy minőségi munkát végezzenek.

– A Brai Cata cégnek nagy gyakorlata van a hulladékgyűjtésben, tizenkét megyében végezzük szolgáltatást, és Maros megyét nagy kihívásnak tartjuk, reméljük, itt is eredményes munkát végzünk majd. Igaz, ez a lakosság hozzáállásától is függ – nyilatkozta Bogdan Constantinescu.

A Sylevy Salubriserv és a bukaresti Brai Cata Kft. társulás a marosvásárhelyi övezetre is pályázik, az eredményhirdetésre rövidesen sor kerül. A cég a kerelőszentpáli mellett Balavásár és Szászrégen övezetében is elnyerte a szelektív hulladékgyűjtés jogát.

Kétszer is megzavarták a szabédi tűzoltógyakorlatot

A mezőcsávási önkéntes tűzoltók voltak a házigazdái annak a közös gyakorlatnak, amelyet a hivatásosok és önkéntesek együtt végeztek múlt vasárnap.

Gligor Róbert László

A megyei katasztrófavédelem, a nagysármási és rücsi egységek hivatásos tűzoltói, valamint a mezőcsávási, vajdaszentiványi, csíkfalvi és nyárádszeredai önkéntesek szíriánáza együtt vonultak be Szabédra, ahol a kultúrotthon udvarán került sor az ünnepélyes megnyitóra. Alig hangzott el az ország- és tűzoltóhymusz, és kezdte el Szabó József Levente polgármester ünnepi beszédét, máris riasztották őket: a faluban kigyulladt egy melléképület, és a csávási önkénteseknek rohanniuk kellett. Egy hivatásos csapat is csatlakozott hozzájuk, a tüzet az égő tetőn rövid idő alatt eloltották.

Ezután a csapatok a faluközpontban, egy útágazásban autóbalesetet szimuláltak: egy tetejére fordult járműből mentettek ki áldozatot, majd az autót a kerekeire állították, hogy feszítővágóval újabb személyt

szabadítsanak ki, de a jármű kigyulladt, azt is oltani kellett. Árvízhelyzetre készülve homokzsákokból falat építettek, végül egy füstbe burkolózott épületbe kellett behatolni, ahonnan bent rekedt embereket kellett kimenteni, elsősegélyt nyújtani, a robbanásveszélyes anyagokat eltávolítani.

A kifáradt, elmelegetett tűzoltókat ebédelni hívták a házigazdák, a szabédi önkéntesek és családjuk igazán mindent beleadott (az üstöbe is), hogy mindenki kellemesen érezze magát. Ám alig húzódtak be a kultúrotthon hűvösébe a tűzoltók, egyeseknek ebéd helyett újabb feladat jutott: a csíkfalvi és nyárádszeredai önkénteseket riasztotta a diszpécser szolgálat, Székelykálba kellett sietniük egy felügyelet nélküli szabad tűzhöz, amely már az erdőt veszélyeztette.

A mezőcsávási önkéntes tűzoltóalakulat parancsnoka szerint hasznos tapasztalatsere volt a vasárnapi, egyrészt sokat tanulhattak a társaiktól, másrészt erősítették kapcsolataikat a hivatásos tűzoltókkal, és még szorosabbra fűzték a baráti szálakat az önkéntes csapatokkal. Évente legalább háromszor részt vesznek közös gyako-

korlatokon, iskolás gyerekeknek tartottak bemutatókat, nemsokára pedig egy öregotthonban szeretnének gyakorlatozni, ahol a terepfelismerés lenne a kiemelt feladat – mondta el Iszlai Győző.

A csapat három éve alakult, de gyorsan fejlődik – véli a parancsnok. A polgármester és a helyi tanács is komolyan veszi ezt a kérdést, és oroszlánrészt vállaltak az alakulat létrehozásában és felszerelésében, tűzoltóautót vásároltak, és nem szabad megfélemlíteni Szikszai Róbert vállalkozóról sem, aki – maga is önkéntes lévén – sokat segített a felszerelés gyarapításában, és egy gyors bevetésre alkalmas terepautót is adományozott az alakulatnak. A község minden falujában öt-hat önkéntes tűzoltó van, riasztás esetén mindenki siet segíteni. Nagyon jó érzés, amikor megmennek valakit, va-

lamit, és ez a sikerélmény motiválja a csapatot, hiszen sajnos elég gyakran kell bajbajutottakhoz kiszállni. A vasárnapi szabédi tüzesetet hétfőn már egy csávási kéménytűz követte, de gyakoriak a tarlótüzek is, ott is helytálltak, magángazdaságokat és szőlőterületeket mentenek meg az elharapózó tűz elől – szá-

molt be lapunknak Iszlai Győző, aki munkájában a bevetéseken való helytálláson kívül a tűz megelőzésre és a szolgálat fejlesztésére fektet hangsúlyt. Éppen ezért szeretnének garázst építeni Mezőcsávás központjában, elérni, hogy egy-két személy mindig az autó mellett teljesítsen szolgálatot, és a riasztástól számított két percen belül az autó már úton legyen.

Autóbalesetet szenvedettek kiszabadítását, kimentését is gyakorolták
Fotó: Fodor Elek

NÉPÚJSÁG
ÖNÁLLÓ
MAROS MEGYEI NAPILAP
Kiadja az IMPRESS KFT.
FŐSZERKESZTŐ:
Karácsonyi Zsigmond
LAPSZERKESZTŐK:
Antalfi Imola
Benedek István

MUNKATÁRSÁK: Antalfi Imola, Bodolai Gyöngyi, Farczádi Attila, Menyhárt Borbála, Mezey Sarolta, Mózes Edith, Kaáli Nagy Botond, Nagy Miklós Kund, Nagy Székely Ildikó, Nagy Tibor (fotó), Szer Pálósy Piroška, Vajda György. **KORREKTÚRA:** Horváth Éva, Kiss Éva.
TÖRDELÉS: Makkai Katalin, Makkai Melánia, Vajda Gyöngyi.
FŐKÖNYVELŐ: Nagy Melinda. **REKLÁMMENEDZSER:** Borbély Ernő – e-mail: reklam@e-nepujasg.ro, tel. 0742-828-647.
REKLÁM-LAPTERJESZTÉS: Madaras Éva Adrienn, tel/fax: 00-40-(0)265-268-854. **APRÓHIRDETÉS:** Petres Emilia.
SZERKESZTŐSÉG: 540015 Marosvásárhely, Dózsa György út 9. szám, II. emelet. **Internet:** www.e-nepujasg.ro **E-mail:** nepujasg@e-nepujasg.ro
Telefon: titkárság: 0265/266-780 és tel/fax: 0265/266-270, közönségszolgálat: 0365/410-440, 0265/266-780. **Nyomda:** Palatino.
A szerkesztőség véleménye nem feltétlenül azonos a szerzők véleményével.
Előfizetés a postahivatalokban, postásoknál és a szerkesztőségben, tel.: 0742-828-647.
Hirdetési irodánk nyitvatartási rendje: hétfő, kedd, szerda, csütörtök: 8-16 óra, péntek: 8-15 óra, szombat zárva, vasárnap: 10.30-14.30 óra között.

6423578000069
ISSN 1220-3475 (print);
ISSN 1584-3238 (online)

SZERKESZTETTE:
NAGY MILÓS KUND
1379. sz., 2019. április 13.

Farkas Árpád

A hét törpe

Egymásra rakva
virágok, kések;
megyek az ősznek,
megyek a télnek.
Félholtra álmodott,
őrizett jonhom
késeknek érzem,
virágnak mondom.

Sebaj, ha kitetszik:
göcög az ének,
foga fehérje
Hófehérkének...
Kimarjult szemmel
ne kéne látnom
kincsekkel való
elárokálásom!

Semmiből építnem,
mértékkel hinnem –
hét törpe éber
az idegeimben.
Ácsolják mosolyom,
dűheim pányván,
szikrázik szívemben
hét picit csákány.

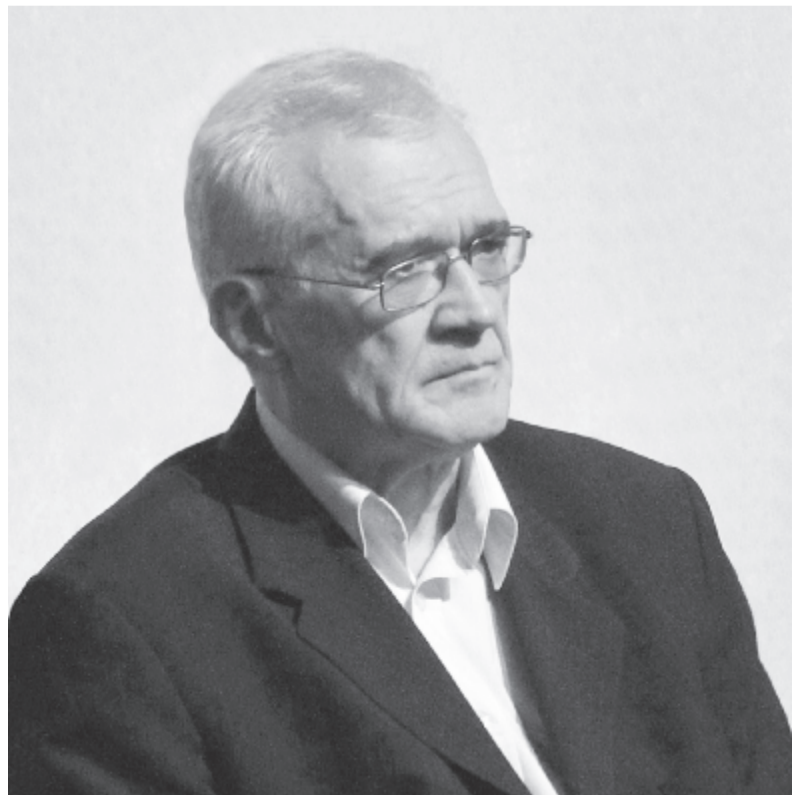
Dolgos tudómet
többel, jobbal,
szálló madarat
sípval, dobbal,
késeket virágok,
virágot a kések...
Megyek az ősznek,
megyek a télnek.

Z. Erdei Anna: Én nem tudom, mitől félek. József Attila versére

Átvágva tűzön és havon

Részletek a 75 éves Farkas Árpád költővel, szerkesztővel folytatott születésnap beszélgetésből

Székely Ferenc

– 2002 júniusában Puzstakamaráson ünnepeltük a 75 éves Sütő Andrást. Templomozás után, amikor helyet foglaltunk a szülői ház udvarán megterített asztalnál, Asszonyidő című köteted tettem eléd azzal a kéréssel, hogy dedikáld. Ezt irtad bele: Székely Ferencnek Sütő Andrást ünnepelve – immáron férfiidőben – szeretettel Farkas Árpád. Puzstakamarás, 2002. jún. 16. Számíthatunk-e arra, hogy lesz férfiidő is?

– Az Asszonyidő nyilvánvalóan egy kort, egy történelmi korszakot jelölne meg, mégpedig szintén többretegűen, amikor ismét lehetett, kellett volna mondani: áll, mint férfi a gáton. De a férfiak sehol nem voltak, csak a pult alá bújt, a pult alól valami élelmet előkapirgáló asszonyok, és megnőtt szerepük a magyar anyáknak, azoknak az asszonyoknak, akik minden férfiülséges időkben pótolták a nemzeti továbbélést. Nos, ebben az írásban az is van, hogy mit tesznek ez idő alatt a férfiak. Gyűléseken ülnek összejáratott ajakkal, és rágják a csepűt. Bizony-bizony nem dicsekedhetem azzal, hogy közéjük tartoztam, szerencsém volt, de férfijaink nagy része végigpártgyűlésezte, végiglelkesezte és -tapsolta az életet, míg az asszonyok hosszú beszerző körutakon jártak, ezért volt asszonyidő az, és én reménykedtem abban, hogy kilencven után, mikor még sűrűbben írtam kissé hasonló szálú szöveget, meg tudom majd írni a Férfiidő című könyvemet is. És meg kell valla-

nom, nem a férfiidő jött el, hanem a hermafroditák ideje. A férfiakból egyre kevesebb van még ma is. A hermafrodita-idő pedig azt jelentené, hogy a megalakuló férfiak sokasága népesíti be életünket. Főntartom, hogy aktuális még ma is az asszonyidő, és természetesen tudom, ha ilyen súlyos szavakat mondom, mindenki csak annyit vesz magára, amennyi érinti. Így hát itt senki már bele nem pirul, ezért még azt is meg mertem volna kockáztatni, hogy nemcsak a hermafroditáké, hanem a hímringyók ideje is eljött. A hímringyóké, akik miközben bambulnak a ködbe, riszálnak a húsosfazéknak. Nos, hát a kérdésre az a válaszom, hogy az asszonyidő még mindig nemesebb volt, mint az, amit nekem naponta látnom-tapasztalnom adatott a társadalomban. Nem az életben, a társadalomban.

– Milyen gyakran írsz verset?

– Sohasem tartottam a költészetet olyan csinos és hűséges széplánynak, akinek mindig a kedvében kell járni, s minden szeszélyét kiszolgálni. Eszköznek tartottam arra, hogy egy bizonyos korszakban a közélettel tanúbizonyosságot tegyek. Csupán ennyit akartam, s nem megváltani a világot. Elég fiatalon rájön az ember arra, hogy a költészet erre alkalmatlan. De azt nem merem könnyű szívvel kijelenteni, hogy többet verset nem írok – mert még most is írogatok –, csak éppen nem látom a helyét a nap alatt.

(Folytatás a 6. oldalon)

Isten Önnel, Elekes Emma!

Nagy Miklós Kund

Sajnos bővül, megállíthatatlanul gyarapszik az égi társulat. Elekes Emma, a szatmárnémeti Harag György Társulat alapító és örökös tagja is ott van immár a fentiek között. Marosvásárhelyen érte a halál, élete utolsó szakaszában ez a város vált otthonává fia és családja közelében, de művészi pályája, tehetségének diadalmas kiteljesítése Szatmárhoz kapcsolódik. Számos nagyszerű szerep – Júlia, Eliza, Kata, Tóth Flóra, Polly, Mása, Ophelia, Rozika, Martha, Nóra – szuggesztív megformálójaként tartja számon a színháztörténet és zárta szívébe a szatmárnémeti közönség, illetve a nézők lelkes tábora mindenütt, ahol alkalmanként játszott. A vásárhelyi színházkedvelők, akiknek sokat mondanak a felsorolt nevek, aránylag ritkábban láthatták, de a vendégszereplések itt is nagy meggyőző erővel mutatták fel a színésznő különleges egyéniségét, színpadi jelenlétének varázsát, kivételes átlényegülő képességét, amelyek a kritikusok elismerését is kiváltották, és értékes szakmai díjakat is hoztak számára. Bukaresti, prágai, varsói fesztiváldíjak az '50-60-as években, majd a rendszerváltozás után a Poór Lili-díj, az EMKE életműdíja, a Kisvárdán kapott Életműdíj, a Magyar Játékszíni Társaság Életműdíja gazdagította a kitüntetései halmazát.

Miközben a főhajtó búcsúsorok illő megfogalmazásával küszködöm megrendülve, magam is egy díjazás felejthetetlen mozzanataira emlékezem. 2007-ben utaztunk Marosvásárhelyről Budapestre, hogy a Fészek Klubban Elekes Emma átvegye a Budapesti Székely Kör által adományozott Szentgyörgyi István-díjat. Az a megtiszteltetés ért, hogy én lehettem a laudátora. De az igazi jutalmam az volt, hogy a hosszú úton oda és vissza nagyon sok személyes élményét, pályájának, életének megannyi emlékezetes mozzanatát felidézte. Művészi hitvallásnak is beillett számos kis története, elmerengő gondolata. Hasonló ajánléknak tekintem azt az utat is, amikor Kolozsvárra autóztunk a Prospero-könyvek jubileumi méltatására. Az egyik életinterjú-kötet alanya ő volt, egy másiké vásárhelyi kolléganője, Farkas Ibolya művésznő. Róla, róluk, Thália és az emberség titkairól is sokkal többet tudtam meg akkor, mint amit bármilyen szín-

A művésznő életműdíj-átadáson

háztörténeti vagy színházelméleti kiadvány nyújthatott volna. És van még egy előadásélményem is, amit feltétlenül vissza kell vetítenem. Egyéni est volt, Polcz Elaine *Nem trappolok tovább* című művéből állította össze Szugyiczky István. „Az év elején elküldte a szöveget, hogy barátkozzam vele – nyilatkozta a művésznő. – Az elején még idegenkedtem tőle, elszoktam a színpadtól, és valahogy soha nem szerettem az ilyen egyszemélyes műsorokat. Nekem szükségem van partnerre, arra a két szempárra, a másik jelenlétére. Nem a pódiumműsorok műfajával van problémám, hiszen Boér Ferenc kollégámmal már Kafka- és Márai-esteken is felléptünk, egyszerűen jobban érzem magam, ha valaki van mellettem a színpadon.” Aztán kiderült, fölöslegessé váltak az aggályai, egyedül is lenyűgözte a nézőket, hallgatókat. Marosvásárhelyen 2011 októberében találkozhattunk Elekes Emma *Isten Önnel, Polcz Elaine* című estjével. Úgy érzem, ide kívánczik az arról írt krónikám néhány észrevétele.

„Lélegzet-visszafojtva ültünk a Stúdió Színház sötétbe borult széksoraiban, de ma is eleven bennem a döbbenet, amit a színésznő észrevétel, mégis egész lényére kiható átalakulása váltott ki. Pedig látszólag semmi különöset nem tett, csak ült az asztal mögött a karosszékekben a puritán színpad reflektor-

fénybe öltöztetett központi körében, és sajátjaként mondta az író nő megrendítő szövegét, suttogta kimondhatatlannak vélt vallomásait, szenvedte kételyeit, keservekkel, fájdalommal telt utolsó heteit, napjait, újraélte korábbi szép éveit, évtizedeit, melyek a megnyugvás ösvényeire vezetve enyhítették valamelyest a sokaknak vigasztalást nyújtó személyiség magányos haláltusáját. Nem tudjuk magyarázni, hogyan, mégis éreztük, szemünk előtt esik meg az átváltozás, valósul meg az azonosulás, a színpadi csoda: Elekes Emma Polcz Elaine-né válik.

Jó, hogy a Poór Lili- és életműdíjas művésznő Marosvásárhelyen is előadta a Szatmárnémetiben október elsején bemutatott pódiumműsorát. Kár, hogy nem lehettek jóval többen az est részesei. De talán lesz még lehetőség a rendhagyó vállalkozás vásárhelyi folytatására. Ez persze döntő módon bizonyára a művésznőn múlik, aki közel hat évtizede szolgálja teljes odaadással Tháliát, és az ő energiái sem kiapadhatatlanok, de talán olykor újra meg újra felizzik benne az elhivatottság heve, és ismét megidézi a nagy hatású írónőt s a Nem trappolok tovább című könyvét, felkavaró naplóját, amelyből e pódium-összeállítás született. Polcz Elaine írásai révén, de pszichológusként, thanatológusként is sok emberrel megosztotta halálközeli élményeit, a magyar hospice-mozgalom megalapítójaként a haláltudat értő megélését, a haldoklók méltóságának megőrzését, a hanyatlás, a végső távozás megkönnyítését próbálta segíteni, az eltávozott után maradó fájdalom megélésének fontosságát hangsúlyozni. Mindezt neki is át kellett élnie, s noha tapasztalatai nyomán sok mindennek tudatában volt, a kételeyekkel, félelmekkel, fájdalommal, a földi világból való kilépés szomorúságával neki is meg kellett küzdenie. A pódiumműsor a távozás, búcsúzás elkerülhetetlen megpróbáltatásait, az elmúlás stációit különleges érzékenységgel közvetítette a felejthetetlen színházi est közönségének, amely egy kivételes képességű és szuggesztivitású színésznőnek tapsolhatott, felelevenítve magában számtalan nagyszerű alakításának mélyen elraktározott emlékét.”

Őrizzük, óvjuk meg memóriánk romló tárházában e kiváló egyéniség, Elekes Emma szép emlékezetét!

Kovács András Ferenc

Északi színház

*Ophelia volt
Akkoriban – esténként
Folyton megőrült,
Fuldokolt az örömtől,
Füstté omoltan
Danolt, fönn, Dániában,
Megháborodtan,
Mint a bomlott habfodor
Hült ködre festett
Várfokon, lőréseken,
Hol szél fütyölget,
Szoknyafény suhan, s a hang
Magas lépcsőkön
Döng, bolyong a térben –
Földült szereplők
S megingó díszletek közt –
Szép, hibbant anyád
Szeretembe vadult, gyors
Szíve alatt már
Téged hordott bolondul
A Hamletben – a
Harag rendezése volt,
Ötvenkilencben,
Új csodálat, rettenet
Rezzent anyádban –
A színpadon a lenni
Vagy nem lennre
Mégmoccantál – így lettél
Minden önmagad,
Rejtett színész – de lélek,
Atyád szelleme
Jó most, tört árnya áthat,
S nem hagy már soha többé*

Szavakat egymás mellé tenni

P. Buzogány Árpád

Bizonyára meglepnének az emberek költészet és vers nélkül is. Kevesebb könyvet nyomtatnának, laposodnának az irodalmi lapok a versrovat nélkül. Nem kellene verset felmondani az iskolákban. Kevesebbet is olvasnának, és a színészek, színházak átalakítanák a műsorrendjüket.

Nem hinném, hogy vers helyett reklámokat, műszaki leírásokat, életmódtanácsokat olvasnának azok, akik kedvelik a verset. Csak ülnének tétlenül a versolvasás, vershallgatás helyett. Átrendeznék a könyvespolcaikat, jobb esetben vaskos lexikonok kerülnének az elegáns verseskönyvek helyére. Aztán átrendeznék az életüket. Volna, aki mosna, vasalna, gyömrálna versolvasás helyett. Mások söröznének, sportolnának, színházba és bevásárolni járnának a versolvasástól felszabadított időben. Több kávé, tea, szénsavmentes víz fogyna, tisztábbak lennének a mosogatókagylók, az előszobák. Több pénz jutna szerelmi regényekre, útleírásokra, szörmók ajándékokra, gyümölcslelre, hússzeletekre. Talán. Ki mondhatná ezt meg?

A lakosság egészségi állapotát vélhetően nem befolyásolná a vershiány semmilyen módon. A közérzetet már inkább. Főleg a kamaszokét, a társadalom fiatal egyedeit, és valószínűleg azokét a középkorúakét, akik új párkapcsolatot alakítanak ki, meg a legidősebbekét is, akik néha nosztalgiajával gondolnának vissza fiatalkori élményeikre, rég elmúlt érzelmekre. Az ilyen hangulatban eltöltött percek, órák, a vershangulatok által keltett vagy visszahozott életérzések uralta hosszabb időszakok: hetek, hónapok kissé üresebbek lennének a finoman, frappánsan megfogalmazott versmondatok nélkül.

Ha valaki azt remélné, hogy a versírás, versolvasás, vershallgatás eltűnésével felszabadított idő kimondottan a termelésre, tervezésre, kísérletezésekre, újításokra fordítható, a legnagyobb hatékonysággal, valószínűleg sosem fog erről megbizonyosodni. Párhuzamként bármikor felhozható: csak az utóbbi évszázadokban számos feltaláló, újító remélte, hogy hasznos megoldásaival egyre több szabadidőt fog biztosítani mindenkinek. Ám, furcsa módon, éppen az utóbbi nemzedékek életidejében jelent meg az idő szűkösségére való hivatkozás. A dédszülők nemzedéke még nem krónikus időhiányban élte életét... Verset azonban ők is írtak, olvastak, tanultak. Egyik bizonyíték a nagyanyáink ránk maradt emlékkönyvébe fiatalemberek által írt saját verssorok... Ha csak az időközben elveszett idő kérdését nézzük, nem leszünk okosabbak. Nem tudunk meggyőző érveket, bizonyítékokat felsorakoztatni. Úgyhogy az időmegtakarítás lehetőségét elvethetjük.

Próbáljuk a másik oldalról nézni a dolgokat! Ha nem lesz vers, bizonyára lesznek elvonási tünetek. Ugyanis néha könnyebb verssorokat, ismert vagy teljesen ismeretlen szerzők találatlan megfogalmazott gondolatait idézni, mint átütő erővel, pontosan megfogalmazni, ami éppen fejünkben forog.

A versnek mint irodalmi műfajnak és formának gyakorlati haszna is van. Egyrészt – mint könnyebben megjegyezhető, rögzülő, hangzó üzenethordozónak – köztudottan és bizonyítottan haszna van gyakorlati tudnivalók továbbításában, átadásában. Könnyen idézhetjük a példák sorát. Másrészt mi lenne azokkal az is-

meretekkel, amelyeket a vers közvetített régi korokból? Megíránk nagy művek prózaváltozatát?

Ha kiiktatnánk életünkéből a verset, rövid időn belül megtapasztalhatnánk a káros hatásokat. Csak a versritmus közvetítette zeneiség hiánya már hamar feltűnne. De még a képzőművészetet, zenét, más művészeteket érintő hatását sem jó lebecsülni. Például kevesebb grafikai alkotás jönne létre, mert nem kelene versköteteket illusztrálni...

Mindebből az szűrhető le, hogy vers nélkül bizonyára meg lehetne élni, csak nem érdemes megszűkösíteniünk magunkat. Ez költők és verskedvelők táborán kívüliekre is érvényes. Volna olyan ember, akit ne érintett volna meg egy-egy verssor, iskolától, oktatótól, verstanulástól függetlenül?

A vers sok esetben jelképes értékű eszköz. Ünnepek, fontos események kelléke, tartozéka. A költői igénnyel és eredményességgel összefűzött szavak zenei hatása, tömörsége, minden addig leírtakkal szembeni újszerűsége jelentheti létjogosultságát. Ma már a reklámszövegek sem nélkülözhetik a rímet, versritmust. Persze nem kötelező, ám hatásosságával számot kell vetni.

Évtizedekkel ezelőtt Székely János költő, szerkesztő úgy vélte: a költészet meghalt. Mondhatta akkor hatásának csökkenése okán. Ám ha lassú haldoklását látják is némelyek, eltűnése, elmúlása nem következett be. A felnövő nemzedékek világot felfedező, birtokba vevő törekvésének, szándékának egyik eszköze.

Versből túlermelés van, ez a megállapítás azonban nem újdonság. Nem véletlen, hogy így van. Mert igény kapcsolódik használatához, a „termeléséhez”.
(Folytatás a 6. oldalon)

Legjobbként díjazták a Marosvásárhelyi Művészeti Egyetem előadását

A kecskeméti Szín-Tár Fesztiválon vettek részt a Marosvásárhelyi Művészeti Egyetem hallgatói március 30-án, ahol Pintér Béla *Szutyok* című drámáját adták elő Gecse Ramóna rendezésében.

A magyar színházi egyetemek előadásait felsorakoztató szemle zsűrije a legjobb előadásnak járó díjat ítélte oda a marosvásárhelyi színészek által bemutatott *Szutyoknak*. A fesztiválon a legjobb női alakításért Tóth Jess (fotó), a Marosvásárhelyi Művészeti Egyetem elsőéves magiszteris hallgatója vehetett át díjat.

Amint azt az előadás ismertetőjében olvashatjuk, a szülői szeretet önzetlen és feltétel nélküli hiánya torz lélekhez vezet. *Szutyok* árva, és a világot okolja, amiért őt nem, illetve nem úgy szeretik. Dühében csapdok, dobálzik és kegyetlen. A gonosz embert pedig mindenki kerüli, tehát folytatódik a harc a szeretetért, egyre elszántabban. De hova vezet az ilyen ördögi kör? A kérdésre az elsőéves magiszteris színészsztály hallgatói színészmesterség-tanárunkkal, Gecse Ramónával közösen keresik a választ.

A produkcióban Ádám Kornél, Czüvek Loránd, Kocsis Anna, Lajter Márkó Ernész, Pál Zoltán, Rákosi Anikó, Tóth Jess, Vadász Bernadett, Zádor Fanni elsőéves magiszteris színészhallgatók, illetve Tóth Zsófi színész szakos és Kiliti Krisztián rendező szakos hallgatók játszanak; díszlet-jelmeztervező Papp Gyopár harmadéves látványtervező szakos hallgató. Közreműködtek: Tóth István Steff, Szakál Tamás. Osztályvezető tanár: Berekméri Katalin. (Knb.)

Ariadne XXIII.

Huszonharmadszor is tavaszi hangulatot áraszt, fiatalos pezsgést, zsongást sugall az Ariadne zászlaja alá tömörült textilművészek kiállítása a marosvásárhelyi Kultúrpalotában. A megújuló természet színei, alakzatai, az egybecsendülő színharmóniák és a tudatosan ütköztetett tónusok, a változatos formák és ritmusok, akár egy egybefüggő, hatalmas kreáció öltöztették harsányságot kerülő, tetszetősen tarka köntösbe az Art Nouveau Galériát. Elegáns, divatos, de nem extravagáns a látvány. Érzelmileg is hat a szemlélőre, dekorativitásában is figyelemkeltő, és értelmi szempontból is kellőképpen telített. Azt is mondhatnók, hogy a rendezők hátrányt váltottak előnyre: abból eredően, hogy az idén kissé kevesebben neveztek be a tárlatra, mint máskor, több lett a falakon a hely, szellősebben helyezhették egymás mellé a munkákat, mindenik mű kellőképpen érvényesítheti a maga erőterét, sőt jó érzékű társítással a textíliák fel is erősíthetik egymást. A számbeli csökkenés nem vészes, kilenc megyét közel félszáz művész képvisel a 23. Ariadne seregszemlén, ami akkor is figyelemre méltó, ha tudjuk, a főváros textílesei körében nem kelt különösebb érdeklődést az esemény, és ezúttal külföldről sem akadt jelentkező. Újdonság viszont a iași-i művésznők jelenléte. Igen, nyugodtan beszélhetünk művésznőkről, a kiállítás egyetlen férfi résztvevője a fiatal vásárhelyi Ajtai Lőrinc, aki idén is ruhakreációkkal, keleti ihletésű női felöltőkkel vállalkozott a megmérettetésre.

A Romániai Képzőművészek Szövetsége Marosvásárhelyi Fiókjának ez a mozgósító erővel is rendelkező rendezvénye, illetve cso-

Alkotók és méltatók a megnyitón (balról): Csíky Szabó Ágnes, Kozma Rozália, Maria Gliga, Nagy Zsuzsanna, Hunyadi Mária, Bandi Kati, Kolumbán Kántor Zita, Sajgó Ilona, Nagy Miklós Kund, Cora Fodor, Mana Bucur, Nagy Dalma
Fotó: OliManagement

Az Ariadne XXII. közönségdíjasai

I. díj: Bandi Kati

Hunyadi Mária

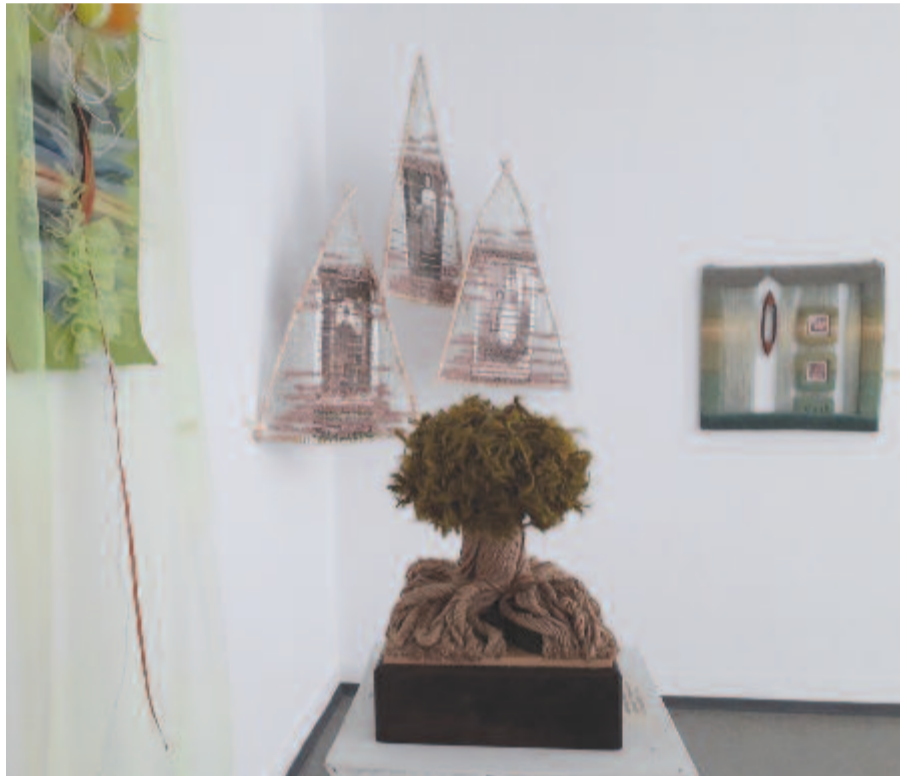
II. díj: Kozma Rozália

Puskai Sarolta

III. díj: Nagy Zsuzsanna

Sajgó Ilona

Ioana Antoniu – Kolozsvár

Galériarészlet. Előtérben Hunyadi Mária Az emlékezés fája, mögötte Kolumbán Kántor Zita Lélekharang című munkája

Sajgó Ilona: Madonna

Csíky Szabó Ágnes: A megvilágosodás allegóriája – In memoriam Kőrösi Csoma Sándor

portosulása talán éppen annak köszönheti irigylésre méltó vitalitását, hogy a szervezést, tervezést is felvállaló alkotók a gyengébb nem reprezentánsai. Elsősorban ők azok, akik képesek a többletmunkára, nem rokkannak bele, nem adják fel, ha el is fáradnak és lehangolódnak, elég hamar vissza tudják nyerni lelkesedésüket, és kitartóan dolgoznak tovább. Idő- és energiaigényes tevékenység a textilművészet, sok áldozatot kíván. De aki tényleg szereti, csinálja. Sőt más-más alkotói területre is sikeresen átruccan. A vásárhelyi művésznők munkásságát ismerem jobban, róluk nyugodtan mondhatom, hogy le a kalappal előttük. Többségük ott volt, bábáskodott az Ariadne születésénél, hivatástudatuk több mint két évtized alatt sem gyengült. Igaz, a tárlat már nem kínál „forradalmi” újdonságokat, mint az elején, a galériákat nem

bontó kísérletek, nem hökkentenek meg furá installációk, performance-ok, happeningeek, de kitűnő ötletek, szokatlan, inventív megoldások, eredeti elképzelések, képzettársítások bőven vannak a kiállításon. Tematikáját, ihletvilágát, szimbolikáját, jelrendszerét, anyaghasználatát, eljárásait tekintve gyakori az időutazás. Múlt és jelen szorosan kötődik egymáshoz, itt-ott felsejlik a jövő is, a képzelet határtalan, akár a mikro-, akár a makrokozmosz szolgáltatja az ideát. A tradíció mintha még mindig szorosabban kapcsolódna a textilművészethez, mint a digitális univerzum, de a kódrendszer, a szelfizés, a tetoválás, a szleng kifejezések textilleképezése már nem lepi meg a nézőt. Épp úgy kezdi érteni, értékelni a megállíthatatlanul megújuló kortárs közeget, mint a letűnt civilizációk, a mitológia, a Biblia vagy az ősi népi kultúra jelképeit, üzenetét, átörökölt, korszerűsített eszköztárát. Az Ariadne kiállítások fő kezdeményezője és odaadó szervezője és az ötönzetlenül segítő szervezőcsapat erre is alapozott, amikor közönségzavazat alapján elindította a legnépszerűbb, legjobb, legszebb munkák és alkotók díjazását. A 22. tárlaton már olyan sokan szavaztak, hogy megosztva kellett kiosztani az elismeréseket. Nem három, hanem hét díjazott kapott oklevelet az idei április 2-i nyitóünnepségen. Valószínűleg jövőre is hasonló lesz a helyzet. Most is olyan sok a figyelemre érdemes mű, hogy biztos sokfelé szóródnak majd a voksok. Magam sem tudnék csak három alkotást kiemelni a kiállított több mint félszáz közül. Csíky Szabó Ágnes Kőrösi Csoma Sándor-tisztelgése a lelket, szellemet egyaránt megmozgató, művés finomságú

munka, *A megvilágosodás allegóriája*, Bandi Kati Jelenések könyvéből ihletődött, népiesen biblikus textilképe, Sajgó Ilona csipkékből, varrottasokból, szöttekesekből, kelmedarabokból ihletetten összekomponált lenyűgöző *Madonnája*, Hunyadi Mária monumentális hatású, képzeltetésű minitextilje, *Az emlékezés fája* és a különös hangulatú *Tetoválás*, Kolumbán Kántor Zita népi vétetésű, családi vonatkozású installációja, *Lélekharang*, Kozma Rozália éveken át bővülő pompás kárptija, az immár véglegesített *Kód*, Puskai Sarolta környezetfélő hatalmas installációja, a *Tengeri kincsek*, Nagy Zsuzsanna *Szakadás* című impozáns kettős kompozíciója, Nagy Dalma arany- és ezüstszállakkal átszőtt mesés hangulatú alkotása, *Az alkony bűvölete*, Károly Zöld Gyöngyi egyszerű, mégis megkapó, ötlet-sziporkákkal felépített *Konstellációja*, Vass Mária Magdolna csomózásos technikát alkalmazó, tónusaiban is különleges *Metamorfózisa* egyaránt megérdemelné a kitüntetést, és több más is. Meglátjuk jövőre, kik lesznek a nyertesek. A közönség az idén sem ment haza vesztésként, ebben biztosak lehetünk. A kiállítás április 28-ig tekinthető meg. (N.M.K.)

Átvágva tűzön és havon

(Folytatás a 3. oldalról)

Valóban akkor írtam verset, amikor éreztem a téjtét. Az írás olyan, mint a biciklizés, ha egyszer bejöttél, nem tudod abbahagyni. Írok, csöpögtek tintát a mai napig is, nem jelentetek meg rendszeresen a sajtóban verseket, de ülök egy kis erdélyi völgyben, mely szülőfalumhoz hasonlít, írogatom az öszikéimet, csuklóból, reflexből, de teljes odaadással.

– Mikor kezdted verset írni?

– Körülbelül 18-19 éves voltam, mikor tollhoz nyúltam, olyan értelemben, hogy értelmezem is azt, amit írok, de csak elragadtatottságomban fogalmazok versikéket, mint a kamaszok általában. Ez idő alatt kellett végignéznem, miként lakoltatják ki házukból a siménfalvi nagyszüleimet; és jó néhány évig egyik rokonuknál kellett meghúzódniuk a nyári konyhában, ott fogadtak engem, az unokát. Akkoriban az udvaron, utcán tyúkok és libák szaladgáltak, és vasárnap levágtak belőle egyet-egyet, bőven szórta áldását a föld, telente a padlást itt is leseperték, csobogott a Nyikó vize, benne gübék, melyekben kézzel halat lehetett fogni, boldog gyermekkorom volt. És nem hallottam magam körül sápitózt, csak időnként nagyanyám rázta a kukoricacsövet, miközben fejtette, hogy azt a kurva Sztálin apátokat! De azt sem értettem én pontosan. Sőt Sztálin halálakor, kilencévesen én is sírtam a többiekkel együtt. Azután sokáig nem tudtam, ki él, ki hal meg, be kellett nőnie a vers-fejleményének ahhoz, hogy megértem, mennyivel értékesebb egy száz-kétszáz éve halott költő, hogy csak a költészetéről beszéljek. De minden sokkal értékesebb a mindenkori világban, mint a napi politikai értékekhez kötött gyász- és örömindulat.

– Gyakran szoktatok hazajárni a Nyikó mentére, Siménfalvára?

– Unokáimat nemrég elvittem a faluba, szép látvány volt, mikor a falu köré tölcser formájában hullámzó és alácsurgó, a megművelt és megművelhető földek körbehordozva tekintetünket, Bálint gazda, gyermekkori barátom, nálam legalább 15 évvel idősebb, s egyben a legfiatalabb embere a falunak, körbemutatott, szólván: Árpád, ami sárgát látsz, az mind a ti földetek. Sárga a vadrepe volt, a megműveletlen földeket jelentette. Én földrajzilag nagyon távol élek ahhoz, hogy valahol a környéken embert kereshessek, megműveltetni ezeket a földeket. Ennek ellenére számomra is élmény volt, amit unokáim tapasztaltak, kissé körbesétal-gatva az úgynevezett főterén a falucsának, mindenünnen kihajló öregasszonyokkal találkoztak, akik megkínálták őket egy-egy almával, behívták a kertjükbe, hogy sedjenek gyümölcsöt a fáról, ilyen jellegű kedves gesztusokkal nemigen találkoznak abban a városban, ahol élünk.

Két meghatározó és jelentéktelennek tűnő élményt ragadnék ki gyermekkorból. A nagyanyám kenyérsütését a kemencében, amely szertartásszerű volt: dagasztás előző este, illetve kora hajnalban, délig kellett kelnie a tészának, és a teknőből lekaptar maradékból madarat, vakarút süttött. Azt ropogtattuk, miközben a pincében komlóból és árpából házi sör főtt. A krumpolis kenyér íze végigkísért engem azon a csodálatosan gaz-

dag amerikai utamon is, ahol csak „fűrészporból” készült kenyeret lehetett enni. Ízetlen, sótlan, gazdag amerikai hölgyek számára fogyókúrás recept szerint süttött.

A másik a gyermekszerelmem. Kamasz fiúk, lányok ma már úgy beszélnek erről a szent dologról, mint akik körülbelül ötven éve túlestek rajta. Cinikusan, hányaveti módon. Mind szóban, mind magatartásban. Na, nem bántom őket, mégis övék az eljövendő beteljesülő szerelem. De vajon emlékszik-e valaki arra, hogy négyéves korában volt egy gyönyörű kislány, egyidősek, és bujkáltatják szerelmüket, mert titokban annyira összejátszották egymással a világot, hogy rejtőzniük kell, csűrben, udorban, és milyen magasztos élmény, mikor a nagymama az ágy alól seprűnyéllel kotorássza ki, s ujját az ajkára téve jelzi, hogy nem árulja el senkinek őket. Nekem azóta a szerelem szent, szerelmes verseket – úgy mond – nem írtam, csak szerelemtárgyúakat.

Szerelmes verseket azért nem írtam, mert többnyire az szövegűt fehér papír elé, amit sokakkal szerettem volna megosztani, a szerelem tartományát magánszférának érzem, tudom, nagyon megsértődnének klasszikusaink, ha ezt akár gondolatban rájuk erőltetném, mert akkor hol lenne a gyönyörű magyar szerelmi líra? Persze, szándékom, céloom mindig az volt, hogy minden belső titkomat, vívódásomat megosszam a világgal, ezek a vívódások – noha keveset írtam – akkor jutottak szóhoz. Attól nekem szerelemtárgyú verseim még vannak, udvarlóverseim nincsenek, udvarolni, úgy gondoltam már kamaszkorom óta, nem verssel kellene, hanem személyes jelenléttel.

– Mit jelentett számodra még a gyermekkor?

– A gyermekkorom nekem szűk és bezárt világot jelentett, egy kis falut, ahol a kapukat soha nem zárták, ahol az embereknek a mezőn is volt veteményese, soha egy szál hagymát, egy fej salátát ki nem tépett senki arra járó. Soha egymás kaszájába bele nem kaszáltak. Sőt, akik ebből a világból jönnek, tudják, hogy a kaláka, az egymást segítő építkezés volt éltünk jellemzője. Így épültek fel házaik, az életünk. Abban a kis faluban kultúrházat, iskolát építtetett apám, s ott tanított négy éven át. Akkor még volt 22 gyermek, négy osztályba elosztva a faluban. Volt tanítói lakás. Viszonylagos jómódnak kellett lennie, ha az én szám nyáron mindig fekete volt a faepertől és fehér az istállóban fejt friss tejtől. Ez a falu rendkívüli közösség volt, ebben a faluban minden ember írástudó volt, nagy hagyománya volt az iskolázottságnak, nemcsak olvasott emberek voltak, de lakói, gazdái a falunak, csaknem egy életszínvonalon éltek. A falu régi papjai tanító szerepet is betöltöttek, könyvtára volt a parókriának, de voltak házak, ahol például teljes Jókai-sorozatot tartottak. Nagypám a tornácfára könyökölve legalább húsz Petőfi-verset tudott elmondani. A falu mérlegkezelője, Sófalvi Dénes bácsi Ilosvai Selymes Péterrel traktálta a várakozó szekeres gazdákat. Jellemző volt, hogy az úgynevezett Udvarhely-vidéki őzést nem használták, míg egy kilométerrel arrébb, Siménfalván már ilyen ízeikkel igazították útba – mönnyön csak átál a högyön lábujjhögyön, hogy hamarabb lögyön – a sietős magyart. Azóta is mondogatom tréfásan pesti barátainak, lehet, hogy darabosabban, szikárab-

ban ejtjük a szót, nem tudjuk olyan szépen énekelteni a szövegeket, mint a Lipótvárosban. Én, aki Udvarhelyszékről származtam át Háromszékre, nem ejtem a nyílt „e”-t, de a gyermekeim, unokáim sem. Megtartottuk azt az anyanyelvlejtést, amit örököltünk.

Természetesen több nagy felfordulás áldozata volt egy század alatt a falu is, de egy ideig nem kellett javait féltetni. Talán azért sem, mert versfaragó tanítója a múlt század végén már megrímelte: Veszett Máté Rebekája, ugye jó a más hagymája? Azóta lopásról nem lehetett hallani, csak közvetlenül a tévesítés után kötötték el Jucika néni szekerekét. Meg is bomlott ezzel egy világ morális rendje. Engem pedig a falucskához láthatatlan, erős szállakkal ez kötött, belőle terebélyesedett ki egy olyan erkölcshez tapadó, napraforgó-paripán száguldozó, lipinkázgató, le-lehúzó és fel-felemelő világ, meghatározó további életem folyamán, minden gesztusomban, lépésemben és természetesen versebe faragott világomban, melynek gyökerei óaltala, e kis közösség által századosak.

– 2004-ben, 60. születésnapodra a csik-szeredai Pallas-Akadémia egy díszkötetet lepett meg, amelynek Határtalanul a címe. Vajon milyen határookra gondolt a kötet ötletgazdája-szerkesztője, Kozma Mária?

– Többféle határon keltünk át mindannyian. Keltünk át országhatárokon, régebben ritkábban, mint most, és társadalmi határokon is. Léptünk át különböző kiszabott, megszá-bott sorompók közé zárt normatív határokat. Nemcsak a hagyományos Székelyföldöt, ahogy a székelyföldi rendek a határőrzést megkivánták volna, hanem újabb határokat is. Annyi országhatárt átléptünk, miközben egy helyben maradtunk, megülve Székelyföldön úgy jó néhány fél évszázadot... Úgy élve és maradvá Székelyföldön, a világ egyik csücskében, hogy közben az egész földet magamé-nak tudhassam. Egy idő után nem ringattam magam abban az illúzióban, hogy a csillagokat fogom meghódítani. Gondolván, feladatnak is elegendő szellemileg áloposan meglakni egy tájat, egy kis részét a Föld golyóbszárnak.

– Gondoltál-e valaha arra, hogy jó volna nyugatabbra menni?...

– Még kilencven elején minden tisztázandót megfogalmaztam, elsősorban önmagam számára. Azt is, hogy oly összetettek és sok-félék az emberi életutak; a sokat gúnyolt, úgynevezett „sepsiszentgyörgyi helytállás-ról” sem beszélnék, és nem dobálnék tücskö-t bogarat az elemek után, mert mindegyiküknek megvolt a maga valós vagy házilag fabrikált motivációja. Az egyik azért ment el, mert besúgónak akarták beszervezni, inkább a kifelé utat választotta, minthogy vállalja, a másik nem bírta az anyagi terheket annyira, s többnyire egy jobb élet reményében. Én azért mondtam, hogy hűtlenül nem hagytam el, mert azok közül a barátaim közül, akik a kozmopolitizmust választották már fiatal korukban iránytűként, egyre több a transz-szilván érzelmeikkel vagy érzelmeskedéssel hazaszóló, a nosztalgiazó. Én ezt meg nem vetem, de azt biztosan merem állítani, hogy értelmiségünk megcsappanását nagyon meg-éreztek és érezzük nemcsak a művészetekben, hanem a medicinában is, minden területén létünknek, hol csorbát villant a minőség. És ez még, sajna, fokozódni fog az el-

jövendőben. Nem tudom. Van két leányom, és én soha nem biztattam őket az itthon maradásra, ők maguk fogalmaztak úgy, Kolozsvárról csak Nyugatra vagy Keletre léphetnének tovább, s bátorságból vagy gyáva-ságból, esetleg merő kalandvágyból a hazafelé utat választották. Kinga lányom például barátait le akarta beszélni arról, hogy kitelepedjenek Magyarországra. Nem sikerült. Ha sikerülne végre kinyitni magunkat a nagyvilág felé a legfiatalabb nemzedékek számára, és nem lennének ezek a zord gazdasági és életszínvonalbeli disszonanciák, ezek az óriási különbségek ország és ország között, s önrendelkező életformát sikerülne teremtenünk, ötven év múlva talán nem is lenne ez kérdés.

– Mi a véleményed a szép magyar beszéd-ről, anyanyelvünk ápolásáról és ünnepeiről?

– A nyelvet úgy tartom a legtermésze-tesebb életememnek, mint a levegőt, amit beszívok, és melyet kienged a tüdő magából, figyelembe véve, hogy állandó veszély is fenyegeti. Kétfajta is: az, ami a konzervatív nyelvörzők részéről tapasztalható, és az, ami elmosza, szétmossa kötőanyagait. Be kell vallanom, hogy nem áll közel hozzám a főleg prózában, de versben is megszaporodott, laza, germanizmusokkal szándékoltan terhelt, a kötöttség látszatát és görcsmentességét imi-táló magyar beszéd, amely ma eluralkodóban van minden rendű-rangú médiában, s amelyet én panyókára vettem anyanyelvnek, inkább vi-cogva kísért, mint a fogalmazás mélységeiig lenyúló koncentrálnak nevezhetnék. Sétál-gató, lófrálgató beszédnek érzelmelem ezt, arra is célozva, hogy talán Pest-Buda egyesítése-kor, annak idején, a XIX. században Arany János margitszigeti tölgyei alatt nem türem-kegett annyi idegen elem az irodalmi nyelvbe – erre Arany János elsősorban a fedezet –, mint manapság. Nem vagyok finnyás, nem vagyok kényes, én mindenféle versbeszédet szeretek, ami mögött pokolra kellett annak mennie, aki dudás akart lenni. A versben ki-velees önkifejezési lehetőséget láttam, még ha ritkán is éltem vele, olyan ünnepet, olyan klarinét- vagy akár tárogatómentes, sárból, szennyből gyúrt feszítvítást, amelyre csak a mélyre néző és mélyből feltörő, koncentrált beszéd képes. Amikor az anyanyelv ünnepe-re gondolok, akkor két olyan személyiség is eszembe jut, mint Sütő András vagy éppen Tamási Áron, akiről kevesen tudják, hogy nem posztóharisnyában, nyútt bakancsban rózta a világot. Soha nem ült fehér papír elé, amíg meg nem borotválkozott, s fehér inget nem öltött, megtisztelve ezzel az írott szót. (Egyébként, ha valamiben sikerült őt utánoz-nom és követnem, ez az egyetlen külső-ség az.) Hogy a magyar nyelvnek milyen erényei vannak, azt igazán csak a műfordítók érzékelhetik. Például az újlatin nyelvekből fordító vagy átültető, honosító élménye lehet, hogy mennyivel kevesebb szóval lehet ma-gyarul visszaadni a bőségesebb és szaporáb-ban áramló versbeszédet. Mondom, én nem bíznám magunkat csak a meglévő nyelvre, a pincében, padláson is vannak kincsek, a mező tele, az utca tele, ugyanakkor az utcán szemünk láttára romlik és vásik, hígul a nyelv, ezért én úgy érzem, hogy a tudós, ku-tató emberek mellett költőink feladata igazán a nyelv őrzése és korszinten tartása.

Szavakat egymás mellé tenni

(Folytatás a 4. oldalról)

A verskedvelők mind nagyobb része áll át a szerzői oldalra. Mert van mondanivalója (magáról, a világról), amit bizonyos nyelvi igénnyel és újszerűen kívánna megfogalmazni, közzétenni.

Nem mellékesen a különböző nyelvek éltető (meg továbbéltető) eleme, értékeinek sűrített hordozója, megtestesítője. A nyelvi megújulás, újszerűség is. Az ugyanazt a nyelvet beszélők közösségének egyik összetartó eleme, ereje.

A lágyan hullámzó vagy erőteljesen lüktető vers-sorok ritmusa, az asszonáncok összecsengése, az új-szerű szótársítások kifejező ereje mind a vers által él, nyilvánul meg. A sokféle (tudástartalmakra vonatkozó, nyelvi) értékek hordozójaként a vers széles lehetőségeket kínál, ezekből mindenki igénye, ízlése szerint meríthet. A magyar költészet napja, József Attila születésének évfordulója jó alkalom arra, hogy mindegyre gondolhassunk, és átéléssel valljuk, meggyőződéssel hirdessük.

Demény Péter a győztes

Kihirdették a Magyar Nemzeti Levéltár (MNL) költészet napja alkalmából meghirdetett irodalmi pályázatának győzteseit – közölte az intézmény csütörtökön az MTI-vel.

A pályázók feladata válaszevel írása volt Márai Sándor 1982-ben kelt levelére, amelyet magyar-amerikai barátjához, Sziklay Andor íróhoz írt. A személyes hangvételi levélben az akkor már évtizedek óta emigrációban élő író világa kel életre, amint az éjszakai lámpa fénye mellett az irodalom csapóajtóján át „hazajár” találkozni a legnagyobb magyar költőkkel, írókkal. A *Válasz mindenkitől – Címzett:*

Márai Sándor elnevezésű felhívásra több mint száz pályamű érkezett, a legjobbakat egy szakmai zsűri választotta ki, amelynek Kiss Judit Agnes író, költő, Simon Márton költő, slammer és Wirth Imre költő, író volt a tagja. Az első helyezett Demény Péter, a második Lajtos Nóra és Ráfi Anna Réka lett. Harmadik helyezettet nem hirdettek. A nyertesek pénzjutalmat, értékes ajándék- és könyvcsomagot kaptak. Az első helyezett emellett egy kétnapos kassai kirándulást is nyert, két belépővel a Márai Sándor-émlékszóba, ahol ingyenes tárlatvezetéssel vehet részt – olvasható a levéltár közleményében.

Megnyílt a MITEM

Artista a VI. MITEM (Madách Nemzetközi Színházi Találkozó) megnyitóján Budapesten a Fővárosi Nagycirkusz előtt 2019. április 11-én. MTI/Bruzák Noémi

A hirdetési rovatban
megjelent
közlemények, reklámok
tartalmáért
a hirdetésfeladó
vállalja a felelősséget!

ADÁSVÉTEL, BÉRBEADÁS

ELADÓ tűzifa – komoly hozzáállás. Tel. 0747-566-430, 0758-206-683. (9/2172)

ELADÓ tűzifa, 150 lej métere. Tel. 0745-793-465, 0740-570-753. (12/2249)

ELADÓ tűzifa (gyertyán), 150 lej métere. Tel. 0747-620-424. (4/2257-I)

ELADÓ tűzifa (gyertyán), 150 lej métere. Tel. 0747-933-367. (4/2257-I)

KIADÓ nagyon előnyösen külön bejáratú szoba a város központjában. Tel. 0365/446-383, 0722-992-722. (10/2264-I)

MINDENFÉLE

KÉSZÍTÜNK, szerelünk: külső műanyag redőnyöket, szalagfüggönyöket, harmonikaajtókat. Tel. 0265/218-321, 0744-121-714, 0766-214-586. (8/1722)

ALKALMAZUNK hegesztőt, lakatost. Tel. 0744-572-889. (21056)

TETŐFEDŐ BÁDOGOS vállal tetőkészítést Lindab lemezből, cserépből, szigetelést, ács munkát és bármilyen más munkát is 15% kedvezménnyel. Tel. 0748-669-239. (1/2212-I)

FUVAROZÁS 3,5 tonnás autóval: homok, törmelék, sóder stb. Tel. 0754-899-512. (11/2265)

MEGEMLÉKEZÉS

Szomorú szívvel emlékezünk április 13-án szeretett édesapámra, **GÁLFI ÖDÖNRE** halálának 12. évfordulóján. Emlékét szeretettel őrzi fia és családja. (4/2239)

„Gondolj arra, hogy én akkor már ott leszek melletted, csak a szemeddel nem láthatsz. Ott leszek a tulipánok színében, a kis almafa rügyeiben, a virágillatban s a szellőben, mely megborzolja néha a hajadat.”

(Wass Albert)

Soha el nem múlt szeretettel emlékezünk **MOLDOVÁN ROZÁLIÁRA** halálának 4. évfordulóján. Sosem feledünk! Szeretted. (21/2063-I)

Az idő fájdalmat enyhít, de hiányt nem pótol. Aki szeretted szívében él, nem hal meg, csak pihenni tér. Soha el nem múlt szeretettel emlékezünk április 13-án a drága jó édesanyára, nagymamára, a mezőkölpenyi id. **HÉJAS ROZÁLIÁRA** halálának 30. évfordulóján. Drága emléket őrzi szeretted. (23/2204)

Egy pillanat alatt elszállt életed, de a szíved emléke itt maradt. Fájó szívvel emlékezünk id. **SZÖLLÖSI LAJOSRA**, aki április 13-án négy éve távozott közülünk. Emlékezz rá: felesége, fiai, menyei, unokái, unokamegyei és dédunokája. Nyugodj békében! (5/2240)

ELHALÁLOZÁS

Mély fájdalommal tudatjuk, hogy a szeretett férj, édesapa, nagytata, após, rokon, szomszéd, ismerős, a cserefalvi születésű **KOVÁCS JENŐ** életének 77. évében április 11-én csendesen megpihent. Temetése április 13-án, szombaton 13 órakor lesz a gyulakuti temetőben. A gyászoló család. (5/2258-I)

Mély fájdalommal tudatjuk, hogy a szeretett édesanya, nagymama, dédmama, testvér, ismerős és jó szomszéd, özv. **DÉNES ILONA** (Buba tanító néni) április 11-én 11 órakor, életének 95. évében eltávozott szeretted köréből. Temetése április 13-án 13 órakor lesz a maroszentgyörgyi katolikus temetőben. Emléke legyen áldott, nyugalma csendes! A gyászoló család. (7/2261-I)

Szomorú szívvel tudatjuk, hogy szeretted édesanyánk, özv. **FERENCZI LAJOSNÉ** szül. Fehér Eszter 71 éves korában április 11-én átadta lelkét Teremtőjének. Temetése 2019. április 15-én, hétfőn 13 órakor lesz a marosvásárhelyi református sírkertben. Emlékét őrzi: két lánya, vejei, unokái, apatársai, anyatársai, testvérei és a rokonság. Isten nyugtasson békében, drága Eszter mamánk! (5/2275-I)

A Kisebbségi Jogvédő Intézet 2019. évi esszépályázata

A Kisebbségi Jogvédő Intézet esszépályázatot hirdet külföldi magyar egyetemi hallgatóknak (jogász, társadalomtudományi, politológus szak), fiatal jogászoknak és kisebbségvédelemmel foglalkozó pályakezdő külföldi fiataloknak, az alábbiak szerint.

A Kisebbségi Jogvédő Intézet esszépályázat kiírásával ösztönzi a kezdő jogászok, valamint a kisebbségvédelem területén tevékenykedő pályakezdő külföldi fiatalok kisebbségvédelemben történő elméleti elmélyedését.

A pályázat célja, hogy a külföldön tanuló egyetemista, valamint pályakezdő fiatalok újabb ismereteket szerezzenek a kisebbségvédelem terén, és bővítsék ezen területen megszerzett tudásukat.

A pályázatra vonatkozó tartalmi és formai követelmények a következők:

Pályázni bármely, a kisebbségvédelmet érintő írással lehet, különös tekintettel az alábbi témákra:

a) Nemzetbiztonság vs. jogbiztonság – Hogyan sérülnek az alapvető emberi és kisebbségi jogok a nemzetbiztonság fenntartására való hivatkozással?

b) Az igazságszolgáltatás függetlensége, különös tekintettel a kisebbségi ügyekre

c) Kettős állampolgárság problémáit, különös tekintettel a szlovákiai, illetve ukrain szabályozásokra

d) Ombudsmanok szerepe a kisebbségi jogvédelemben (illetve a Vajdaság esetén a tartományi jogvédő szerepe)

e) Civil szervezetek szerepe és lehetőségei a kisebbségi jogvédelemben

f) Nyelvhasználati jogok a kisebbségi médiában

g) Nyelvhasználati jogok az állami és önkormányzati hivatalokban

h) Kisebbségi szórványközösségek nyelvi revitalizációja

i) Iskolai szegregáció, nyelvi diszkrimináció, és a magyar nyelviség fenntartásának aktuális problémái

j) Kéttannyelvű oktatás: az asszimiláció előszobája vagy a nemzeti kisebbségek sikeres társadalmi integrációjának eszköze?

k) Tankönyvpiaci beavatkozások mint a nemzeti kisebbségekkel szembeni diszkrimináció egyik formája

l) A kisebbségi jogérvényesítés diplomáciai és lobbilehetőségei a nemzetközi szervezetek viszonylatában

m) Nemzetállamok reneszánsza az újjáformálódó Európában: új kihívások a kisebbségi érdekvédelem számára

n) Kisebbségvédelem a strasbourgi Emberi Jogok Európai Bíróságának esetjogában?

o) Kisebbségvédelem az Európai Unió Bíróságának esetjogában?

p) Az európai ombudsman és a kisebbségvédelem

q) Kisebbségi ügyek az Európai Parlament szakszervezetek előtt

r) Az EBESZ-ajánlások kisebbségvédelmi dimenziói

s) A nemzeti kisebbségek védelmének megjelenése az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének tevékenységében

t) Az Európai Unió nyelvi és kulturális sokszínűségének fenntarthatósága

u) Milyen hatással van a migrációs válság a hagyományos nemzeti közösségek érdekérvényesítési lehetőségeire?

v) Infrastruktúra-fejlesztés mint a nemzeti kisebbségekkel szembeni sajátos diszkriminációs eszköz

w) Decentralizáció és gazdaságfejlesztés: autonómiakonceptiók gazdasági vonatkozásai

x) Pénzügyi autonómia a határon túli magyar térségekben. Valóban nettó befizetői-e a magyar többségű térségek a központi költségvetéseknek?

y) A tanulmányokban az elméleti háttér mellett jogesetek, szemléltető példák bemutatását várjuk egy szerzői ív terjedelemben (40.000 karakter).

A pályázat beküldésének módja:

A pályázatokat doc vagy docx formátumban, elektronikus levélben kérjük benyújtani a jogvedo.intezet@kji.hu címre.

Máshol már megjelent pályamunkákat nem fogadjunk el!

Fenntartjuk a jogot, hogy az esetleges visszaélések miatt a beérkezett pályamunkákat plágiumkeresővel vizsgáljuk át.

A pályázat benyújtásának határideje: 2019. május 31.

A beérkezett pályázatok díjazásáról a Kisebbségi Jogvédő Alapítvány kuratóriumának tagjai 2019. május 31-e után 14 napon belül hozzák meg döntésüket, a pályamunkákban feldolgozott témák újszerűsége és hozzáadott értéke alapján.

A legjobban sikerült pályázatokat Kisebbségi Jogvédő Intézet – a pályázó nyilatkozatától függően – az intézet honlapján nyilvánosan hozzáférhetővé teheti, valamint megjelenítheti az intézet kötetiben. Ebben az esetben fenntartja a jogot a kéziratok nyelvi-stiláris javítására, a szerkezeti elemek egységesítésére, illetve a tipográfia kialakítására.

A nyertes pályázókkal a Kisebbségi Jogvédő Intézet szerződést köt az elkészített pályamű díjazása céljából.

A díjazás mértéke:

I. helyezés: 110.000 HUF

II. helyezés: 90.000 HUF

III. helyezés: 70.000 HUF.

A kuratórium tagjai különdíjat vagy különdíjakat is megállapíthatnak.

A díjazottak az elismerő oklevelet ünnepélyes keretek között vehetik át a Kisebbségi Jogvédő Intézet által 2019 nyarán szervezett nyári egyetemeken. Személyes részvétel akadályoztatása esetén, kérés alapján, postai úton kézbesítjük az oklevelet.

Csóti György igazgató

Szolgáltatás – Üzleti ajánlat

MAGYARORSZÁGRA, SÜTŐIPARI KFT.-hez sürgősen alkalmazunk betanított munkára. Kiemelkedő bérezés. A szállás ingyenes. Érdeklődni a 0745-111-103-as telefonszámon. (21188)

A KOVÁCS PÉKSÉG PÉKEKET és **PÉKSÜTEMÉNY-KÉSZÍTŐKET** alkalmaz. Tel. 0744-403-114. (21175)

A KOVÁCS PÉKSÉG TAKARÍTÓNŐT alkalmaz. Tel. 0741-215-738. (21175)

A MIALEV BUILDING-SERVICES KFT. alkalmaz hosszú távra, azonnali kezdéssel **SAKEMBEREKET BELSŐ ÉPÍTKEZÉSI MUNKÁLATOKRA** Marosvásárhelyre és környékére. Tel. 0740-044-709. (21191-I)

A diákok, egyetemisták és az 55 év feletti nyugdíjasok figyelmébe

Mivel az utóbbi időben kevesen igényelték az ingyenes autóbusszérletet, az ezt kibocsátó, 1918. December 1. út 92. szám alatti jegyáruda (az Európa panzióval szemben) április 15-én, hétfőn bezár.

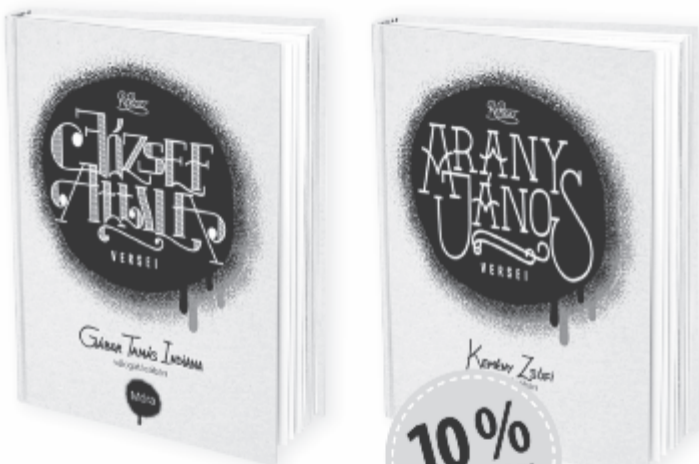
Ugyanebből az okból a többi ingyenes igazolványt kibocsátó jegyiroda sem nyit szombatonként.

A marosvásárhelyi közszállítási vállalat

GUTENBERG
KÖNYVESBOLT

MÓRA
KÖNYVTEKŐ

REPOSZT-sorozat fiataloknak

Áprilisi könyvbarát-kedvezmény a Gutenberg Könyvesboltokban:

10%-os kedvezménnyel kínáljuk a **MÓRA KIADÓ** könyveit.

Gutenberg Könyvesboltok

Csúszszere: Petőfi Sándor utca 4. sz., tel.: 0752-031310 gutenbergkonyvesboltcsuszszered
Szekelyudvarhely: Márton Áron tér B. sz., tel.: 0752-032201 gutenbergkonyvesboltsekekyudvarhely
Marosvásárhely: Rózsák tere 57. sz., tel.: 0752-032950 gutenbergkonyvesboltmarosvasarhely

**DESCHIDERE SEZONULUI ESTIVAL
NYÁRI IDÉNYNYITÓ**

1 MAI, ora 11.00
COMPLEXUL WEEKEND
Május 1-jén 11 órától
VIKENDTELEP

1 MAI, ora 18.00
Cetatea Târgu Mureș
Május 1-jén 18 órától
Marosvásárhelyi Vár

4 MAI, ora 18.00
Platoul Cornești
Május 4-én 18 órától
Somostető

JUKEBOX

Goran Bregović

Voltaj

Ne poți de vreme nefavorabilă, spectacolul va avea loc în Sala Polivalentă!
Trădătorii în ISIDORĂ, înaintea și în urmărire a Sporturilor în jurul casei!

Claudiu Maior talákozott a Jövő utca lakóival

Szerdán, április 10-én délután a polgármester tanácsadója, Claudiu Maior a Jövő utca lakóival találkozott, a térségben ugyanis a tömbházak környékén aszfaltot és parkolókat alakítottak ki.

„Gyakran találkozom a marosvásárhelyiekkel, mert szeretném a helyszínen megismerni, megtapasztalni gondjaikat, mint pl.: a fák koronanyírása/kivágása, a tömbházak közötti sétányok és utcácskák leaszfaltozása, új parkolóhelyek felmérése, kialakítása, és sok egyéb; mindegyik prioritást képez Marosvásárhely polgármesteri hivatala számára” – mondta Claudiu Maior.

„Örülünk, hogy a polgármesteri hivatal illetékeseivel ma megbeszélte javaslatokat figyelembe vették, és a következő időszakban el is kezdődnek a munkálatok, miután előzetesen megszerezzük a lakók aláírását azokban az övezetekben, ahová ezeket tervezik” – mondta a 186-os tulajdonosi társulás elnöke, Coșa Gheorghe.

Közlemény Környezetvédelmi engedélyt igényelt a város

Marosvásárhely megyei jogú város Műszaki Igazgatósága tájékoztatja az érdekelteket, hogy a környezetvédelmi engedély megszerzése érdekében benyújtotta a kérelmet a „Három, fiataloknak bérbeadásra szánt tömbház felépítése, javasolt helyszín: Marosvásárhely, Raktár utca, Maros megye” elnevezésű projektre vonatkozóan.

A javasolt projektre vonatkozó információkat tanulmányozni lehet a Maros Megyei Környezetvédelmi Ügynökség székhelyén, Marosvásárhelyen, a Hídvég utca 10. szám alatt, hétfőnként 9-15 óra között, valamint keddtől péntekig 9-12 óra között, és a Marosvásárhelyi Polgármesteri Hivatal székhelyén, a Győzelem tér 3. szám alatt, hétfőn és szerdán 7.30 és 15 óra között, kedden és csütörtökön 7.30 és 16.30 óra között, valamint pénteken 7.30 és 14.30 óra között.

A lakosság megjegyzéseit, véleményét a Maros Megyei Környezetvédelmi Ügynökség székhelyén, Marosvásárhelyen, a Hídvég utca 10. szám alatt fogadják, hétfőnként 9-15 óra között és keddtől péntekig 9-12 óra között.

Popistan Dorin ügyvezetőigazgató-helyettes

MEGJELENT

A szerencsejáték-függőség a gyakorlatban nem csupán a függő személyiség egyik problémája; a kezelés, felépülés eredményes megközelítéséhez a szerhasználatokat is – elsősorban alkohol, másodsorban kábítószer – tárgyaljuk a téma teljes körű feldolgozásában.

A könyv célja kettős: egyrészt az érintett vagy veszélyeztetett függők és hozzátartozóik, valamint a kezelésben dolgozó szakemberek számára nyújt segítséget. Az olvasmányos, rendszerezett ismeretanyagot tartalmazó könyvet a kliensek művészetterápián készült munkái színesítik.

**Kapható a KOBÁK könyvesboltban
Marosvásárhely, Győzelem tér 18.szám**

NON STOP
állunk rendelkezésedre!

RexoGold
a te zálogházad

Str. Frantz Liszt nr. 11
Telefon: 0265 - 25.11.11
Mobil: 0748 - 25.11.11
www.rexogold.ro

*A expozitio lăstare produsele sunt prezentate în imagini.

Spălătorie și detailing auto

Beltrand

autómosó és -kozmetika

- külső-belső tisztítás
- kárpittisztítás, polírozás, viaszozás
- szőnyegmosás

**Marosvásárhely
Predeal u. 97 sz.**

Telefon: 0265/223-902
0740-393-060

**BARABÁSI TIVADARRAL ÉS KURTA KINGÁVAL
MINDEN VASÁRNAP 13:30-TÓL**

ÜZENET SZERETETTEL

Fundația Culturală

Közművelődési Alapítvány

Dr. Bernády György

Köszönjük mindazoknak, akik az elmúlt években támogattak.

**TÁMOGASSA 2019-BEN IS
ADÓJA 2%-ÁVAL
A BERNÁDY HÁZAT!**

Ne hagyja, hogy adója 2%-a az államkasszába kerüljön!

Várjuk az Alapítvány székhelyén
(Horea utca 6 szám)

naponta 09-18:00 óra között

Tel./Fax: +40 265 266 855 - Mobil: 0758 339 220